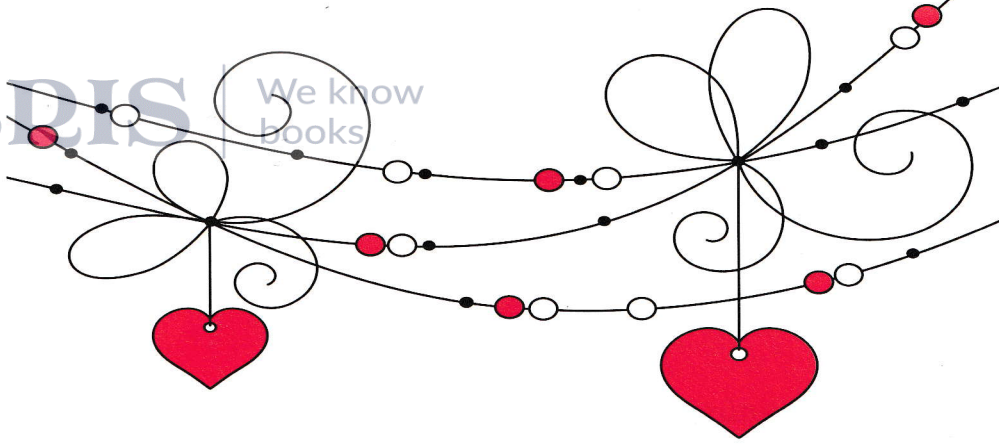

LBRIS

We know
books

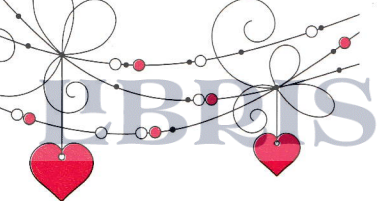

Szeretetmesék

mesék a szeretetről és a szeretet erejéről

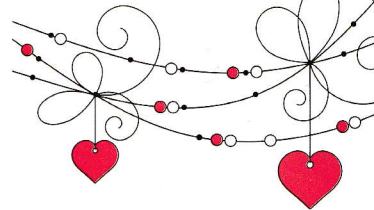

Roland

Tartalom

Besnyei Júlia: Gézengúz kalandjai	6
Bihari Csaba: A szeretetöntöző	9
Bódai-Soós Judit: Csillagos kaland	12
Bubrik Zseraldina Renáta: Egyszer a Hold is útra kél	15
Burján Zsóka: A mufurc kiskirály	17
Danó Tímea: Sünike az iskolában	20
Dr. Manó Sándorné: Az öregúr és a kiscica	22
dr. Varga Orsolya: Lulus és a szeretetgombóc	25
Fülöp-Kovács Katalin: Hol vagy, Dézi?	27
G. Joó Katalin: Dorci nyuszi póruul jár	29
Guti Csaba: Sötétben tapogatózva	32
Hepka Judit: Csupaszív Zsófi	35
J. Simon Aranka: A baba	38
J. Simon Aranka: Pitypang Panna	41
Jósvai Éva: A teafiltertolvaj	44
Kajtán Brigitta: A szeretet angyala	47

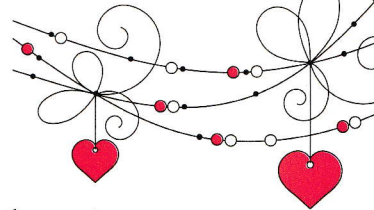

Kemendy Júlia Csenge: Csigasimogató	50
Kerek Anna Ibolya: A három kérő	53
Kertész Dzsenifer Artemisz: Brummog Úr	55
Kiss-Péterffy Márta: Brühühü	58
Kozsa Jázmin: Cicamese	61
László Bettina: Morcos Manfréd	64
Mátrai Stella: Fél pár zokni	67
Mészáros Éva: Zizi megszelídítése	70
Nagy Júlia: Hanta Bandi és a dinó-ügy	73
Pelesz Alexandra: Szív professzor	76
Sántáné Kurunczi Mária: Karácsony az erdőn	79
Szöllősi Bernadett: Filemon és az elveszett doromb	81
Szöllősiné Koncsik Barbara: Éltető szeretet	83
Vass Eszter: Kelly, a méhecske	86
Venczel Tímea: Karácsony éjjelén	89
Zámbóné Major Szilvia: Cila és Sajti	91
Zámbóné Major Szilvia: Míra, a hullócsillag	94

Valahol magasan az égen, könnyű pehelyfelhők között éldögélt egy aprócska, szilvamag nagyságú kisfiú. Gézengúz volt a neve. Szeme lenvirágkék, hajtincsei napsugárszőké, orra szeplőmintás, szája mindig fülig vigyor. Angyali külseje azonban ne tévesszen meg benneteket. Igazi kis ördögfióka volt, aki ideje nagy részét csintalankodással töltötte. Örömet lelte az emberek és más élőlények megtréfálásában, miközben nagyokat kacarászott, amikor sikerült borsot törnie az orruk alá. Így történt egyszer, ahogy épp kavics méretű esőcseppeket hajigált a mező lakóira, hogy bukfencezés közben megcsúszott, és zuhanni kezdett.

– Segítségéég! – kiáltotta hangosan. Kétségbeesetten kereste tekintetével a nap sugarait, hogy megkapaszkodhasson bennük, de azok épp bújócskát játszottak a bárányszerű felhők mögött. Már épp földet ért volna, amikor egy gyönyörűséges pipacs meghallotta a jajgatását, szétnyitotta szirmait, hogy menedéket nyújtson a kisfiúnak.

– Hapci! Hapci! – tüsszentett nagyokat Gézengúz a virágporba szippantva hangosan, miközben megvakarta a nóziját. – Hol vagyok? És mi ez, ami így csiklandozza az orromat? – tűnődött.

– A kelyhemben vagy, és amit benne találsz, az a virágpor – válaszolta a pipacs mézédés hangon. – Engedd meg, hogy bemutatkozzam. Pipacska vagyok, a vadvirágok királynője. Benned kit tisztelhetek? – kérdezte a maga előkelőségével a mezei virág.

– Még hogy királynő! Hahaha! – kacagott Gézengúz a hasát fogva.

– Na, de kérem! Több tiszteletet! – vágott közbe a pipacs szomszédságában növekvő nárcisz, aki igyekezett rendreutasítani a kis szemtelenkedőt. – A sértegetések helyett inkább köszönetet kéne mondanod! És bocsánatot kérni se feledkezz meg!

Gézengúz megvakarta a fejét, miközben értetlenül hallgatta a nárcisz tanítását. Még sosem hallotta ezeket a kifejezéseket. Kénytelen volt hát beismerni, hogy bizony bőven van még mit tanulnia.

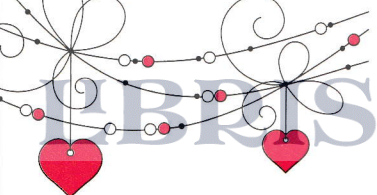
– Kérem! Tessék! Bocsánat! Köszönöm! Ezek bizony varázsszavak! – kezdte el mesélni megenyhülve a nárcisz, látva a kisfiú szomorú arckifejezését. Gézengúz fülét hegyezve figyelt, hogy buksiját megtölthesse tudással, majd a történet befejeztével bűnbánóan így szólt:

– Bocsánatot szeretnék kérni a viselkedésemért! Ne haragudjatok rám! Ígérem, nem fordul elő többet! – fogadkozott. – Gézengúz vagyok, és odafent lakom a felhők között. Bukfencezés közben megcsúsztam és leestem. Kérlek szépen, segítetek hazajutni! – hangos zokogásban tört ki, és patakokban folyt a könnye.

– Majd mi segítünk rajtad! – szólt a pipacs szirmain megpihenő, gyönyörűségess tarka lepke és a kilencpettyes katicabogár. A keserves sírást hallva kisvártatva megérkezett szitakötő kisasszony és búbos pacsirta úr is.

– Mi is szívesen segítünk! – ajánlották most már szinte kórusban a mező lakói. Gézengúz tágra nyílt szemekkel bámult a rögtönzött mentőcsapatra, akiket ő pimaszul kinevetett a felhőkön csücsülve.

– Gyere, ülj a hátamra és kapaszkodj erősen! – szólt a búbos pacsirta, és szárnyával nyeregbe segítette a virágportól maszatos Gézengúzt.

We know
books

– Köszönöm a jóságotokat! Köszönöm, hogy ilyen nagy szeretettel vettetek körül, és megtanítottatok a varázsszavak fontosságára. Sosem foglak benneteket elfelejteni! Isten veletek, barátaim! – szólt búcsúzóul, és már repültek is a magasba. Így szerzett a földön életre szóló barátokat Gézengúz, és tanulta meg a varázsszavakat a szeretet nyelvén.

Besnyei Júlia